Un aspirant de classe alta

El Girona sospira per tornar a les posicions de «play-off», d'on la temporada passada no es va moure combinant-les amb les d'ascens directe, i s'oblida d'un descens on no cau des de la penúltima jornada de la lliga 2013/14 (74 partits)

LA CLASSIFICACI"El Girona ha arribat a falta d'onze jornades per al final de la lliga amb opcions reals d'assaltar les posicions de «play-off», ara situades a només tres punts. La zona d'ascens, via promoció o directe, va ser l'hàbitat natural dels gironins el curs passat. Tot apunta que per primera vegada des del retorn a Segona, l'equip acumularà dues campanyes seguides sense caure mai en els llocs de descens.

GIRONA | JORDI ROURA

El Girona havia acostumat, fins aquesta temporada, els seus aficionats a combinar una temporada excel·lent amb una d'horrible. L'any del play-off amb Rubi (2012/13) va arribar després que l'equip hagués salvat miraculosament la categoria gràcies al tàndem que aquest tècnic va formar amb Javi Salamero en la recta final de la campanya 2011/12. I la lliga dels 82 punts, la passada, malgrat deixar el Girona enfonsat en encapar-se-li l'ascens directe en l'últim sospir i també via promoció, va ser just després d'una altra permanència in extremis firmada ja amb Pablo Machín a la banqueta (2013/14). Els discrets resultats que els blanc-i-vermells havien firmat en l'inici de la primera volta feien pensar que tocava patir un altre cop però la reacció protagonitzada per l'equip coincidint amb l'inici de 2016 l'ha tornat a situar com un aspirant de la classe alta, d'una zona noble de la qual el curs passat no es va moure, acumulant 41 de les 42 jornades del campionat en zona d'ascens directe o de play-off (únicament en va quedar fora, testimonialment, en la jornada 1 pel gol average).

Aquesta lliga el Girona no ha estat mai ni en zona de promoció, ni d'ascens ni de descens. Fins no fa gaire flirtejava més amb el perill que no pas amb els llocs de privilegi que ara torna a tenir a tocar, a només tres punts de distància abans que diumenge aparegui per Montilivi l'Osasuna, el cinquè classificat. L'equip de Machín no està en zona de play-off des de la jornada 42 del curs passat, després de l'1-1 amb el Lugo i deixar escapar per la diferència general de gols l'ascens directe a Primera en benefici de l'Sporting.

Amb 44 punts els gironins també poden donar pràcticament per feta la permanència a Segona A, en la qual complirien la temporada vinent el novè curs consecutiu (des de l'ascens del Las Palmas ja són l'equip amb més anys seguits a la categoria, tot un clàssic). Aquesta lliga van estar a punt de caure en descens en l'última jornada de 2015 a Mallorca, però el gol de Kiko Olivas en l'afegit ho va evitar i es pot dir que allò va ser un dels punts d'inflexió de l'any, perquè en la represa de la competició després de Nadal va arribar el triomf contra el Valladolid i una ratxa de bons resultats que ha disparat l'ambició i la il·lusió de l'afició. En tot el 2016 el Girona només ha perdut dos partits, a Alcorcón i a Almeria, i sempre per la mínima, 1-0, en duels on ha merescut més.

Mai fins ara els de Montilivi havien pogut encadenar dues temporades seguides sense caure en descens. De moment acumulen 74 jornades fora de les últimes quatre posicions del campionat. No s'hi troben des de la penúltima data de la campanya 2013/14, ja amb Pablo Machín a la banqueta. Tot i haver guanyat a Ponferrada (1-2) l'equip seguia entre els quatre últims i va necessitar guanyar el Deportivo en l'última jornada, i que alguns resultats acompanyessin, per cantar victòria. En tota la lliga passada l'hàbitat natural del Girona va ser la zona d'ascens, i aquest any, la part mitja. Més a prop de baix fins a finals de 2015 i escalant posicions cap a la zona

noble des de l'inici d'un any 2016 il·lusionant.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/01/aspirant-classe-alta/775428.html?utm_source=rss